

Vernisáž

9. února 2022, 43. repríza

Muž, 29 let, filmový a festivalový dramaturg

Pravidelně navštěvují kulturní akce, divadelní tvorbu nejvíc v NdB, výjimečně zavítám i do jiných divadel. HaDivadlo zatím velmi sporadicky.

V DEN PŘEDSTAVENÍ:

Jak ses cítil před představením, jaký jsi měl den?

Měl jsem dobrý pracovní den, cítil jsem se produktivně. Trochu mě nasralo, že kamarád to nestihl, přišel o pět minut později a nepustili ho do sálu, i když říkali, že pět minut je v pohodě, takže jsem tam byl sám, to nemám rád, ale cítil jsem se poměrně dobře, psychicky i fyzicky.

Proč sis vybral představení Vernisáž?

Od Havla jsem viděl jen film Odcházení, ten se mi celkem líbil a zajímala mě jeho divadelní tvorba.

A jak se cítíš teď po představení? Jak na tebe působilo? Líbilo se ti?

Představení se mi líbilo. Ze začátku jsem si říkal, že ten Nytra je fakt dost velký podvín. Líbily se mi herecké výkony, až na toho Nytra, ale po skončení hry se mi vlastně líbil i on, že to tam sedělo do té hry, akorát jsem měl dost problém s tím, jak mluvil potichu. Jako chápu to v rámci té postavy, ale když vystupuje na pódiu jako herec, tak mu přeče musí být rozumět. Oni dva byli herecky skvělí, ale vlastně i ten Nytra byl skvělý, docela jsem se na něm zasmál. Líbilo se mi, jak byla udělaná scéna, taky hra světla a zvuků, že to bylo minimalistické, ale výstižné – například ty hodiny. Odcházel jsem z toho s dobrými pocity, že jsem to viděl. Bylo to vydařené, ale nemyslím si, že je to top představení, které jsem viděl. A vyvolalo to ve mně chuť na alkohol, takže si po cestě domů musím koupit víno, protože se chci bavit stejně jako hlavní postavy. Lol. Byl to příjemný mírně intelektuální večer.

Jak často chodíš do divadla?

Často, několikrát měsíčně, někdy i několikrát týdně.

Jak často navštěvuješ kulturní akce?

Hodně často.

A zajímá tě spíš klasická nebo experimentální scéna, nebo obojí?

V divadle spíš klasická, ale nebráním se experimentální.

Co ty a čtení? Co čteš a jak často?

Pracoval jsem v knihovně, tam jsem začal číst víc, tak cca 4 knihy měsíčně, a především beletrii.

Které umění je ti nejbližší?

Divadlo.

Jak se nejčastěji dozvídáš o kulturních či divadelních akcích?

Na Facebooku a na doporučení.

Chodíš na úvody nebo víš, že je ta možnost?

Na žádném jsem ještě nebyl. Chtěl jsem jít několikrát do národáku, ale nikdy jsem nezjistil, kde se to odehrává.

Napadá tě něco, s čím bys tuto formu – úvod před představením – srovnal, k čemu přirovnal?

Nejsem schopný říct jednu konkrétní věc. Nevím proč, ale spojuje se mi to hodně s náboženstvím – jak se katolíci snaží přesvědčit ostatní, že jejich způsob života je ten jediný dobrý.

NÁSLEDUJÍCÍ DEN:

Přemýšlel jsi dnes o představení?

Nepřemýšlel.

Změnilo se tvoje vnímání oproti včerejšku?

Moje dojmy se nezměnily.

O TÝDEN POZDĚJI:

Vzpomněl sis během týdne na představení?

Ne.

Mluvil jsi o představení s někým dalším, doporučil jsi ho někomu? Pokud ano, co bylo důvodem k doporučení (zpracování, téma atp.)?

Ne.

Dohledával sis doplňující informace o díle, autorovi nebo tvůrcích, kolektivu divadla?

Ne.

PO MĚSÍCI (S PROSBOU „ROZVĚST V NĚKOLIKA VĚTÁCH“):

Je pro tebe zážitek stále živý?

Na zážitek si vzpomínám jako kdybych byl na představení teprve před pár dny, pamatuju si svoje pocity při sledování hry, celkovou náladu. Vypadly mi jen detaily.

Jak se změnil tvůj dojem oproti původnímu?

Dojem se nijak nezměnil. Necítil jsem v sobě žádný rozkol, takže jsem to nijak víc neanalyzoval a odnáším si z toho stále jen vzpomínku na příjemný večer s úsměvnými momenty.

Dohledával sis doplňující informace o tématu, díle, autorovi nebo tvůrcích, kolektivu divadla?

Žádné info o díle ani tématu jsem nehledal. Kolektiv divadla poznám a další info o něm nepovažuji za důležité, zajímá mě jen jejich výkon na pódiu.

TŘI MĚSÍCE POTÉ:

Změnil se nějak tvůj dojem? Pamatuješ si na původní postoj po představení?

Postoj k představení se nezměnil, pamatuju si, že to pro mě bylo příjemné, ale nic extra, což se potvrdilo, protože dojmy vyprchaly.

Kdy, v jaké situaci, v jakém kontextu, sis na představení vzpomněl?

Na představení jsem si vzpomněl až teď, jinak ne.

Kolikrát jsi byl během uplynulého období jinde v divadle nebo v HaDivadle a jak, podle čeho jsi vybíral?

Byl jsem asi na třech nebo čtyřech představeních v Praze. Pracovně a na doporučení přátel.

Jakou celkovou roli má pro tebe reflektovaný zážitek v životě? Jak tě to případně nasměrovalo nebo co ti to přineslo?

Přineslo mi to jiný pohled na Havlovu tvorbu, názorově a osobnostně to ale na mě vliv nemělo.

Vzpomenete si na postavy, o kterých se mluvilo, ale které ve hře nevystupovaly?

Bohužel nevzpomenu. Akorát na partnerku hlavního hrdiny, který přišel na návštěvu.

Pamatuješ si, jaké pohoštění připravila Věra?

Nevím, ale myslím, že to bylo v pekáči.

Zpracováno podle dialogu vedeného Petrou Antalovou

